

[Kai Jensen.]

formue måtte kunne give. Derfor vil det vel også være rimeligt, at kooperative virksomheder betaler skat af renteaftkastet. Nu er det foreslået, at den derved udfundne indkomst skulle beskattes med 25 pct. Det er måske endog en høj procent; jeg er tilbøjelig til at mene, at den absolut må ligge i overkanten, således at jeg på forhånd vil sige, at jeg ikke vil kunne medvirke til, at de 25 pct. bliver sat op, men endog kunne ønske, at der var mulighed for at få dem sat noget ned.

For salgs- og indkøbsforeninger foreslås en 10 pct.s beskatning på samme grundlag. Man må her gøre opmærksom på, at salgs- og indkøbsforeningernes udbetalte overskud til medlemmerne beskattes hos medlemmerne i modsætning til, hvad der finder sted for den tilbagebetaling, der sker fra brugsforeningerne, for så vidt angår de varer, der ikke er anvendt i produktionen, men udelukkende i privatforbrug.

Med dette lovforslags gennemførelse vil man nå til en ensartet beskatning af købmænd og brugsforeninger med samme omsætning. Som nævnt af den højtærede finansminister i fremsættelsestalen har man foretaget en undersøgelse i en skattekreds vedrørende beskatningen til staten af købmændene og af brugsforeningerne og disses uddelere, beskattet efter lovforslagets regler. Købmændenes skat, sammenholdt med deres samlede omsætning, udgjorde 0,66 pct. og brugsforeningernes og uddelernes 0,56 pct. Jeg skal dog gøre opmærksom på, at formuen i de kooperative virksomheder ikke er opgjort på skattemæssigt grundlag, og at der er grund til at tro, at når den bliver opgjort på dette grundlag i stedet for som nu på det regnskabsmæssige grundlag, vil formuen og dermed den beregnede indkomst stige, så man har lov til at tro, at resultatet vil blive en endnu større ensartethed i beskatningen af den samme omsætning. Jeg håber, at der med disse bestemmelser om beskatning af de kooperative virksomheder må blive ro om dette spørgsmål, som der i lang tid har været skrevet og talt så meget om.

Det postyr, der i anledning af dette lovforslag har været i en række blade, som ikke står regeringen og mit parti altfor nær, ser jeg som udslag af en surhed forårsaget af, at det ikke netop er dem, der står disse blade nærmest, som har kunnet forelægge lovforslaget. Jeg er f. eks. ikke sikker på, at alle de mange små skatteydere, som får en skattelettelse, er enige med „Land og Folk“, når dette blad flot siger, at denne

lettelse findes kun på papiret. Nej, jeg er tilbøjelig til at tro, at årsagen til surheden er den, at man for en meget væsentlig del nu får fjernet grundlaget for den skattehetz, som dette parti og dets blad i det seneste årstid eller så har ført overfor regeringen. Det konservative blad „Nationaltidende“ slutter op på samme front ved at udvise den mest iøjnefaldende surhed overfor skattelettelserne. Bladet synes ikke helt om at forkaste tanken om skattelettelse for de små indtægter, men finder det forkert, at de store ikke bliver lettet. Det er selvfølgelig et standpunkt. Bladet mener, at tilskuddene til billiggørelse af en lang række levnedsmidler passende kunne bortfalde, og at man i stedet for kunne indføre børnetilskud. Her bør måske indskydes den bemærkning, at principielt er vi enige om dette børnetilskud, men da skattekommissionen endnu ikke har kunnet afslutte sit arbejde, har det ikke været muligt for den højtærede finansminister at stille forslag om mere principielle ændringer til vor skattelovgivning. Straks efter, at „Nationaltidende“ har gjort denne bemærkning, gør man op, at der ved bortfaldet af disse tilskud til levnedsmidlernes prisnedsættelse kunne spares et beløb, der ligger et sted mellem 100 og 150 mill. kr.; dette vil selvsagt betyde, at den mindrebemidlede del af befolkningen vil komme til at betale, medens det vil være ganske uvæsentligt for den mere velhavende part af befolkningen, om disse tilskud bortfalder. Men det er jo rart at vide, hvordan man fra den side forholder sig overfor de mindre godt stillede i samfundet.

Nogle blade mener, det er en farlig tendens, der ligger i ministerens lovforslag. Her vil jeg mene, at den del af befolkningen, som nu vil få et merforbrug på de ca. 100 mill. kr., netop er dem, som mest trænger til at få deres købeevne stabiliseret, sådan at der også gives den part af befolkningen en mulighed for at få genopbygget deres hjem nu, da varerne igen er ved at komme på markedet og særlig de varer, som er værd at købe; man er jo i stor udstrækning ved at fjerne sig fra erstatningsvarer og andre dårlige efterligninger. Set i forhold til landets samlede omsætning, landets samlede forbrug, som for året 1948 var på 15,5 milliarder, vil disse 100 mill. kr. i det store samfundsmaskineri forståeligt nok få en meget ringe indflydelse på landets forbrug, set under eet. Med det foreliggende lovforslag vil en del af de uretfærdigheder, som findes i den nugældende lov, for store dele af skatteyderne være fjernet.

Desværre er det ikke lykkedes for skatte-